

# Νέοτοπας ο Κάστοπας







Νέοτοπας  
ο Κάστοπας

**Συγγραφή**

Χρυσοβαλάντη Γιάννακα, Εκπαιδευτικός

**Εικονογράφηση**

Κέντρο Τεχνών Κίμωνος

Χαράλαμπος Μαργαρίτης

Γιάννης Σακέλλης

**Κριτική Ανάγνωση**

Νεοφύτα Πολυδώρου, Νηπιαγωγός

**Γλωσσική επιμέλεια**

Άντρεα Παπαϊωάννου, Λειτουργός Εκπαιδευτικού Προγραμματισμού

**Ομάδα υλοποίησης έργου (αλφαβητικά)**

Δέσπω Κυριανού, Λειτουργός Εκπαιδευτικού Προγραμματισμού Α΄

Παναγιώτης Παναγίδης, Λειτουργός Γραφείου Διευθυντή Δημοτικής Εκπαίδευσης

Γεωργία Πασιαρδή, Επιθεωρήτρια Δημοτικής Εκπαίδευσης

Ανδρέας Τσιάκκικρος, Ανώτερος Λειτουργός Εκπαιδευτικού Προγραμματισμού

**Γραφιστική επιμέλεια:**

Κέντρο Τεχνών Κίμωνος

**ISBN: 978-9963-0-7163-0**

© ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΝΕΟΛΑΙΑΣ  
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ



# Νέοτοπος ο Κάστοπος



Με τη συγχρηματοδότηση  
της Ευρωπαϊκής Ένωσης



ΚΥΠΡΙΑΚΗ  
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ



ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ  
ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΝΕΟΛΑΙΑΣ



ΜΑΘΑΙΝΩ  
ΕΛΛΗΝΙΚΑ  
ΣΤΟ ΝΗΣΙΩΤΙΚΟ

Όλες οι ιστορίες, συνοδεύονται από:

**Βίντεο με κίνηση (animation) με την περίληψή τους:** Οι περιλήψεις αυτές δίνονται και μεταφρασμένες.

**Ηχογραφημένες αφηγήσεις:** όλες οι ιστορίες έχουν ηχογραφηθεί και σκηνοθετηθεί σε μορφή podcast.

**Τραγούδια:** κάθε ιστορία συνοδεύεται από ένα τραγούδι.

Τα βίντεο, τα podcast και τα τραγούδια είναι διαθέσιμα στην ιστοσελίδα του έργου, στον σύνδεσμο <https://maelnip.schools.ac.cy/eikonografimenes-istories-video/> ή σκανάροντας το ακόλουθο QR Code:



**Για προ-διδασκαλία του λεξιλογίου των ιστοριών,** δημιουργήθηκαν διαδραστικές κάρτες, οι οποίες δίνονται και τυπωμένες.

**Πρόσβαση στις διαδραστικές κάρτες:** ιστοσελίδα του έργου (maelnip.schools.ac.cy, Εκπαιδευτικό Υλικό, Διαδραστικές κάρτες λεξιλογίου).

**Πρόσβαση στις κάρτες σε εκτυπώσιμη μορφή:** ιστοσελίδα του έργου (maelnip.schools.ac.cy, Εκπαιδευτικό Υλικό, Κάρτες λεξιλογίου σε εκτυπώσιμη μορφή).

**Για εμπέδωση του λεξιλογίου των θεματικών ενοτήτων των ιστοριών,** δημιουργήθηκε εφαρμογή (application): οδηγίες για εγκατάσταση και χρήση της εφαρμογής υπάρχουν στην ιστοσελίδα του έργου (maelnip.schools.ac.cy, Εκπαιδευτικό Υλικό, Εφαρμογή εκμάθησης λεξιλογίου (app)).



## ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Με ιδιαίτερη χαρά, χαιρετίζω την έκδοση του τόμου αυτού, ο οποίος περιλαμβάνει 20 εικονογραφημένες ιστορίες, για τα παιδιά που φοιτούν στο νηπιαγωγείο. Οι ιστορίες περιγράφουν τις περιπέτειες του Νέστορα του Κάστορα και σχετίζονται με τις θεματικές που δήλωσαν οι νηπιαγωγοί κατά τη διάγνωση αναγκών για το έργο «Μαθαίνω ελληνικά στο νηπιαγωγείο: Υποστήριξη νηπιαγωγών και Υ.Τ.Χ. (Υψηκών Τρίτων Χωρών)». Το έργο αυτό συντόνισε η Διεύθυνση Δημοτικής Εκπαίδευσης και συγχρηματοδοτήθηκε από το Ταμείο Ασύλου, Μετανάστευσης και Ένταξης και την Κυπριακή Δημοκρατία.

Η κάθε ιστορία, εξυπηρετεί διπλό στόχο: την επαφή των παιδιών υψηλών τρίτων χωρών που μαθαίνουν την ελληνική ως δεύτερη γλώσσα, με το λεξιλόγιο καθημερινής επικοινωνίας, παράλληλα με την εισαγωγή τους στα γνωστικά αντικείμενα, με την παροχή των απαραίτητων στηριγμάτων.

Η πρωτοτυπία του υλικού συνίσταται στο ότι οι ιστορίες απευθύνονται σε όλα τα παιδιά: φυσικούς/ές ομιλητές/ομιλήτριες των ελληνικών και μη. Για να διευκολυνθεί η πρόσβαση των αναδυόμενων δίγλωσσων παιδιών στο νόημα των ιστοριών, δημιουργήθηκαν στηρίγματα: σύντομα βίντεο με κίνηση με τις περιλήψεις της κάθε ιστορίας, οι οποίες δίνονται και μεταφρασμένες, η αφήγηση κάθε ιστορίας σε μορφή podcast με σκηνοθεσία και απόδοσή της από ηθοποιούς, καθώς και ένα τραγούδι για την κάθε ιστορία. Επιπρόσθετα, ακολουθώντας και τις συστάσεις του Συμπληρωματικού Πλαισίου Εξέλιξης Επιδιώξεων (το μέρος του Αναλυτικού Προγράμματος Σπουδών για τη διδασκαλία της ελληνικής ως δεύτερης γλώσσας στην Κύπρο που αφορά στο νηπιαγωγείο), έχουν δημιουργηθεί επιπλέον στηρίγματα για προ-διδασκαλία λεξιλογίου (διαδραστικές κάρτες λεξιλογίου), όπως και για εμπέδωση του σχετικού με τις ιστορίες λεξιλογίου (εφαρμογή λεξιλογίου (application)).

Εύχομαι όπως οι νηπιαγωγοί αξιοποιήσουν στη διδασκαλία τους το υποστηρικτικό υλικό που έχει παραχθεί και όλα τα παιδιά να απολαύσουν τις ιστορίες, να διασκεδάσουν μέσα από τις περιπέτειες του Νέστορα του Κάστορα και μέσα από τα απαραίτητα στηρίγματα να έχουν όλα ισότιμη πρόσβαση στο αγαθό της γνώσης και της μάθησης.

Δρ Μάριος Στυλιανίδης

Διευθυντής Δημοτικής Εκπαίδευσης





Πρώτη μέρα στο νηπιαγωγείο



Ο Νέστορας ετοιμάζεται να πάει για πρώτη φορά στο νηπιαγωγείο.



Έφτασε, επιτέλους, η μέρα που ο Νέστορας περίμενε με ανυπομονησία! Αύριο θα είναι η πρώτη του μέρα στο νηπιαγωγείο. Όλο το βράδυ δεν κατάφερε να κλείσει μάτι! Βλέπετε, ήταν πολύ **αγχωμένος** που θα πήγαινε για πρώτη φορά στο **σχολείο**. Οι ώρες πέρασαν και ο ήλιος ξεπρόβαλε πολύ γρήγορα. Εκείνο το πρωί τα έκανε όλα σωστά και χωρίς γκρίνια. **Σηκώθηκε από το κρεβάτι** και, αφού το έστρωσε, **έφαγε πρωινό, έπλυne τα δόντια του** και ντύθηκε. Έβαλε στην τσάντα του το σάντουιτς, το φρούτο και το λαχανικό του και ένα παγουρίνο με δροσερό νερό. Αφού ετοιμάστηκε, περίμενε υπομονετικά τον **παπού** του να τον πάει στο σχολείο, αφού η μαμά και ο μπαμπάς έπρεπε να πάνε και αυτοί στη δουλειά τους.

Μπαίνοντας στο σχολείο, η **διευθύντρια** τον υποδέχτηκε με ένα πλατύ χαμόγελο. Ήταν ακριβώς ένα βήμα πριν γνωρίσει επιτέλους τη **νηπιαγωγό** του, τη **δασκάλα** του. «Καλημέρα, παιδάκια! Εγώ είμαι η κυρία Ελένη», ακούστηκε μια γλυκιά φωνή και ο Νέστορας αντίκρισε την πιο όμορφη δασκάλα του κόσμου! Η **τάξη** του ήταν επίσης πανέμορφη! Ανυπομονούσε **να κάνει φίλους, να παίξει, να ζωγραφίσει**, να μάθει, επιτέλους, αυτούς τους **αριθμούς**, που όλο άκουγε να χρησιμοποιούν οι μεγάλοι. «Σήμερα μπορείτε να δείτε και να παίξετε με όλα αυτά τα ωραία πράγματα της τάξης», είπε η δασκάλα. «Οραία αρχίσαμε!», σκέφτηκε ο Νέστορας. «Αγχώθηκα χωρίς λόγο τελικά. Απ' ότι φαίνεται, όλα καλά θα πάνε!». Έλα, όμως, που τίποτα δεν πήγε καλά εκείνη τη μέρα...





Ο Νέστορας γνωρίζει τη δασκάλα του και βλέπει την τάξη του.





Ο Νέστορας ρίχνει νερό στον υπολογιστή της τάξης.



Όλα άρχισαν όταν αποφάσισε να πει νερό διασχίζοντας την τάξη. Βλέπετε, ο Νέστορας ήταν περίεργος να δει τι ακριβώς έκαναν τα παιδιά που ήταν μαζεμένα γύρω από τον **υπολογιστή**. Κρατώντας, λοιπόν, το **παγούρι** του, πίνοντας με σηκωμένο το κεφάλι και περπατώντας μέσα στην τάξη, κάπου, φαίνεται, σκόνταψε και όλο το **νερό** έφυγε από το **παγούρι** και προσγειώθηκε όμορφα – όμορφα πάνω στον **υπολογιστή**. Μόνο το βλέμμα της δασκάλας να έβλεπες, καταλάβαινες ότι **νερό** και **υπολογιστής** δεν πάνε μαζί. Η **δασκάλα** πήρε μια βαθιά ανάσα και είπε, προσπαθώντας να κρύψει κάπως την ανησυχία της: «Μην ανησυχείς, θα τα μαζέψουμε. Ευτυχώς δεν έγινε ζημιά. Άλλη φορά, όμως, να είσαι πιο προσεκτικός, όταν πίνεις νερό».

«Ίσως είναι καλύτερα να **πίνουμε νερό με προσοχή μέσα στην τάξη**», συμφώνησαν όλοι μαζί.

Κι εκεί που σκεφτόταν ότι πολύ φθηνά τη γλίτωσε και αυτός και ο **υπολογιστής**, του ήρθε να πάει στην **τουαλέτα**. Ξεκίνησε να τρέχει προς την πόρτα της τάξης και, χωρίς να το καλοκαταλάβει, βρέθηκε φαρδύς – πλατύς στο πάτωμα. «Είμαι καλά!», σκέφτηκε ο Νέστορας. Μα σαν γύρισε το βλέμμα του προς τα πίσω, είδε τον Σωκράτη με το καρότσι και την κούκλα από το **κουκλόσπιτο** της τάξης στο πάτωμα. Βλέπετε, και ο Σωκράτης, ενώ έσπρωχνε το καρότσι με την κούκλα μπροστά, και κοιτούσε πίσω. «Τυχεροί ήσασταν που δεν κτυπήσατε», είπε η δασκάλα βοηθώντας τους να σηκωθούν. «Πήγαινε τώρα εσύ, Νέστορα, και μην ξεχάσεις **να πλύνεις τα χέρια σου μετά την τουαλέτα**»!

«Μέσα **στην τάξη περπατούμε**, χωρίς να τρέχουμε», συμφώνησαν όλοι μαζί. «Και βλέπουμε και πού πάμε», συμπλήρωσε ο Σωκράτης γελώντας.





Ο Νέστωρας συγκρούεται με τον Σωκράτη και οι δύο μαζί πέφτουν κάτω.





Ο Νέστορας λερώνεται με τις μπογιές την ώρα που ζωγραφίζει.

Γυρνώντας από την τουαλέτα, ήρθε η ώρα να ζωγραφίσουν. Εκεί, στη «γωνιά του ζωγράφου», δίπλα από το **καβαλέτο**, είδε ένα σωρό πράγματα. **Νερομπογιές** και **πινέλα**, **χρωματιστά μολύβια** και **χαρτιά**, **γόμες** και **φαλίδια**. Πάνω στο τραπέζι υπήρχε ένα κουτί γεμάτο με καινούρια **παστέλ**. Ξεκίνησε να ζωγραφίζει με το πινέλο με μεγάλη χαρά, μέχρι που κατάλαβε ότι, εκτός από το **χαρτί** του, χρωμάτισε και το **τραπεζάκι** του και την **καρέκλα** του και τα ρούχα του. Ούτε ο ίδιος δεν ήξερε πώς τα κατάφερε! «Δεν πειράζει αν λερωθούμε και λίγο διασκεδάζοντας», είπε η κυρία Ελένη χαμογελώντας.

«Πρέπει να **είμαστε προσεκτικοί με όλα τα υλικά που χρησιμοποιούμε**», συμφώνησαν όλοι μαζί!



Στη συνέχεια, η **δασκάλα** τούς ενημέρωσε ότι θα έπρεπε να συγυρίσουν το **μαγαζάκι – μανάβικο** της τάξης, γιατί ήταν ώρα για μάθημα. Ο Νέστορας, αφηρημένος, ούτε άκουσε ούτε κατάλαβε τι έπρεπε να κάνει. Όταν πια το κατάλαβε, ήταν αργά, όλα τα παιχνίδια είχαν μαζευτεί. Ντροπιασμένος, κρύφτηκε πίσω από την πινακίδα που έλεγε «Μανάβικο», δίπλα από τα **παραμύθια**. Η **δασκάλα** τον πλησίασε και του είπε: «Έλα, Νέστορα, βγες! Δεν πειράζει! Μα άλλη φορά να είσαι συγκεντρωμένος, για να ακούς τι λέει η **δασκάλα** σου».

*«**Ακούμε προσεκτικά τις οδηγίες της δασκάλας μας**», συμφώνησαν όλοι μαζί!*



Ο Νέστορας δεν ακούει τη δασκάλα και δεν ξέρει τι πρέπει να κάνει.





Ο Νέστορας ρίχνει την κατασκευή του Άρη.

«As δοκιμάσω το τραπεζάκι με το **οικοδομικό υλικό**», σκέφτηκε. Ξεκίνησε να φτιάχνει ένα κάστρο. Ξαφνικά, συνειδητοποίησε ότι από το κάστρο του έλειπε μια σημαία. Θα έβαζε εκεί ένα ωραίο, μεγάλο, κόκκινο τουβλάκι. Έλα, όμως, που το ωραίο, μεγάλο, κόκκινο τουβλάκι βρισκόταν στο κάτω μέρος της κατασκευής του Άρη! «Ένα τουβλάκι, τι πειράζει; Ούτε που θα το καταλάβει ο Άρης!», σκέφτηκε. Μέχρι να ολοκληρώσει τη σκέψη του, το ωραίο, μεγάλο, κόκκινο τουβλάκι ήταν στα χέρια του και η κατασκευή του Άρη στο πάτωμα. Να κλαίει ο Άρης, να κλαίει και αυτός. «Αυτό που έκανες δεν ήταν σωστό», είπε η δασκάλα. «Μπορείτε, όμως, τώρα να συνεργαστείτε και να φτιάξετε μαζί κάτι άλλο».

«Πρέπει να **σεβόμαστε τις κατασκευές των άλλων παιδιών**», συμφώνησαν όλοι μαζί.

Στη **βιβλιοθήκη** τα πράγματα ήταν ήσυχα. Ο Νέστορας κάθισε σε ένα μαξιλαράκι στο πάτωμα και διάλεξε με προσοχή ένα **βιβλίο** για δεινόσαυρους. Δίπλα του ακριβώς, ο Σωκράτης επέλεξε ένα βιβλίο για πλανήτες. Έλα, όμως, που το ίδιο βιβλίο που διάλεξε ο Σωκράτης θέλησε πρώτη και η συμμαθήτριά του, η Σελίν. Και κάπως τα πράγματα ξέφυγαν! Τραβούσε μια η Σελίν, μια ο Σωκράτης, μια ο Σωκράτης, μια η Σελίν. Ίσα – ίσα που πρόλαβε η δασκάλα τους να τους σταματήσει. Λίγο ακόμη και το βιβλίο θα σκιζόταν στη μέση. «Δεν είναι τρόπος αυτός να λύνουμε τις διαφορές μας», είπε η δασκάλα. «Μπορούσες πολύ απλά να ζητήσεις ευγενικά το βιβλίο, Σωκράτη. Σκεφτήκατε ότι θα μπορούσατε να το διαβάσετε και μαζί;», ρώτησε η κυρία Ελένη.

**«Όταν διαφωνούμε, μιλάμε, δεν τσακωνόμαστε!»,**  
συμφώνησαν όλοι μαζί!





Ο Νέστορας βλέπει δύο παιδιά να τσακώνονται στη βιβλιοθήκη.












Ο Νέστορας παίζει μαζί με όλα τα παιδιά ακολουθώντας τους κανόνες.

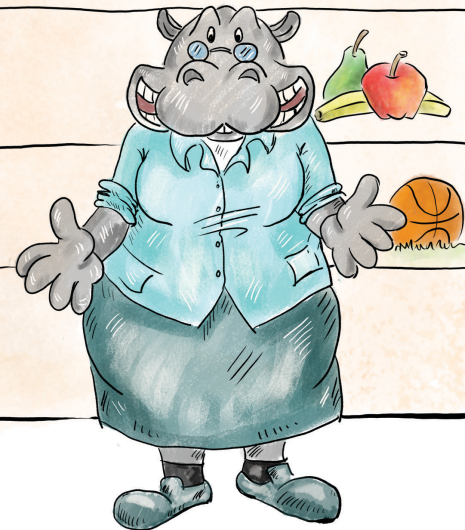


«Ευτυχώς αυτή τη φορά δεν ήμουν εγώ που τα έκανα θάλασσα», σκέφτηκε ο Νέστορας, που μετά από όλα αυτά ήταν σίγουρος ότι κανένας δεν θα ήθελε να παίξει μαζί του στην **αυλή**. Αν και κατάλαβε πολύ καλά τη σημασία των κανόνων στο σχολείο, αποφάσισε να μείνει μόνος του το **διάλειμμα**. «Θα παίξω σε μία άκρη, μα δεν θα λείψω και σε κανέναν», σκέφτηκε, μάλλον φωνακτά. Από μακριά έβλεπε τους συμμαθητές και τις συμμαθήτριές του να παίζουν ήρεμα ακολουθώντας όλους τους κανόνες του **διαλείμματος**. Κάποια στιγμή, ίσως και να **ζήλεψε** λίγο που ήταν όλοι μαζί. Τελικά, ίσως το σχολείο δεν ήταν γι' αυτόν! Ξαφνικά, όμως, τα παιδιά άρχισαν να του κάνουν νόημα να πάει να παίξει, να τον πλησιάζουν και να τον βάζουν στο παιχνίδι. Και κάπως έτσι, βρέθηκε να παίζει **κυνηγητό, κρυφτό, κουτσό** και χίλια δυο παιχνίδια. «Μπράβο σας που παίζετε τόσο όμορφα όλοι μαζί!», είπε η δασκάλα.

*«Είμαστε όλοι φίλοι στο σχολείο και δεν αφήνουμε κανέναν μόνο του»*, συμφώνησαν όλοι μαζί!

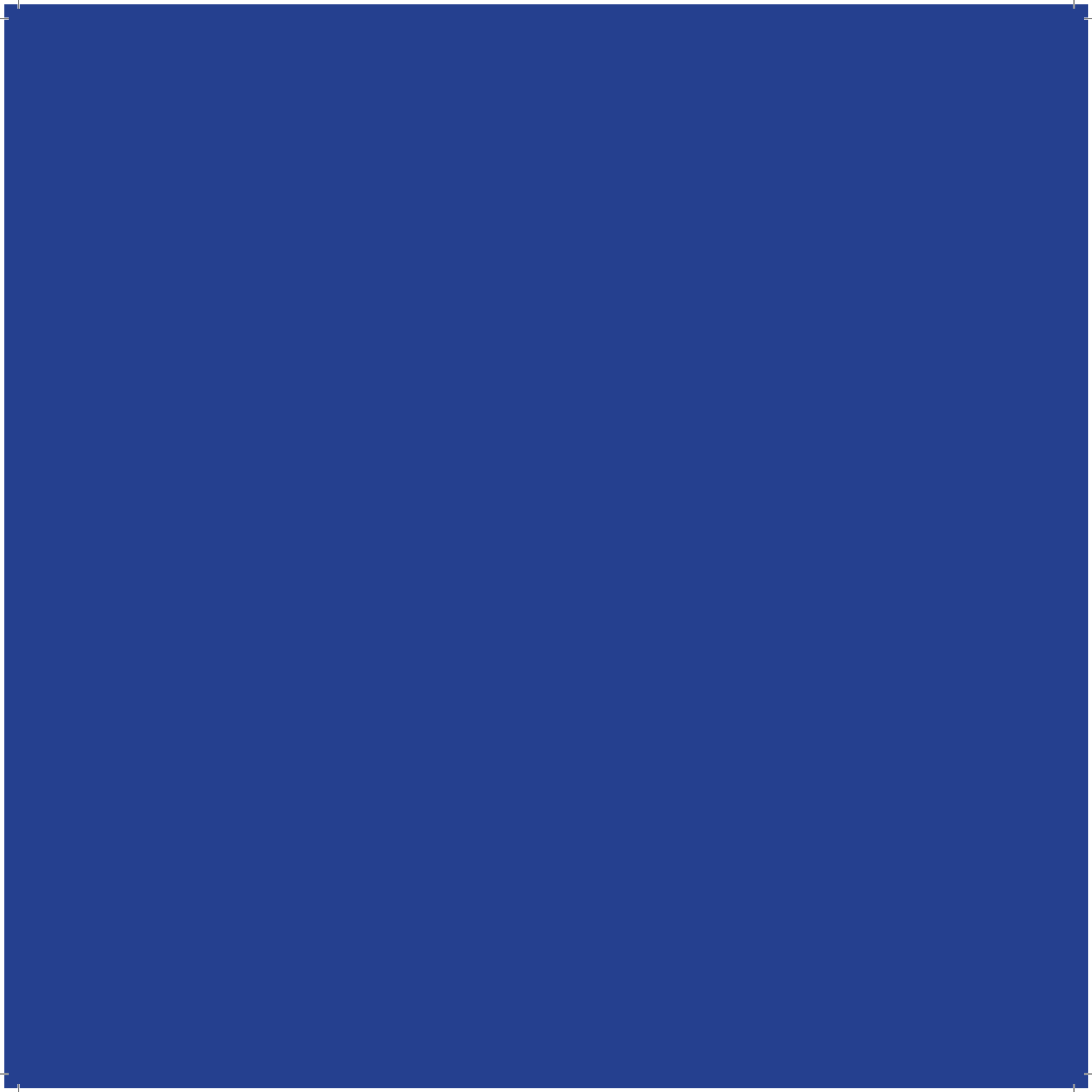
Ευτυχώς η υπόλοιπη μέρα κύλησε όμορφα. Έπαιξαν ξανά και ξανά, έφαγαν, τραγούδησαν, άκουσαν ένα όμορφο παραμύθι. Η κυρία Ελένη τους εξήγησε τι θα κάνουν κάθε μέρα στο **νηπιαγωγείο**. Το μεσημέρι ήρθε γρήγορα και πώς βρέθηκε στο σπίτι της **γιαγιάς** του ούτε που το κατάλαβε! Ήταν πολύ **χαρούμενος** που θα έλεγε και αυτός επιτέλους τα νέα του από το **σχολείο**! Τι και αν όλα πήγαν στραβά, αυτός πέρασε τέλεια την πρώτη του μέρα στο **νηπιαγωγείο**!

	ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
07:45 - 09:05					
09:05 - 09:45					
09:45 - 10:25					
10:25 - 10:45					
10:45 - 11:25					
11:25 - 12:05					
12:05 - 12:25					
12:25 - 13:05					



Η δασκάλα εξηγεί τι θα κάνουν στο νηπιαγωγείο κάθε μέρα!





# Πρώτη μέρα στο νηπιαγωγείο

Ο Νέστορας αποφάσισε να πάει στο σχολείο,  
να μείνει σπίτι άλλο πια, ούτε για αστείο.  
Και όταν η μέρα έφτασε επιτέλους για να πάει,  
ήταν η αγωνία του ακόμη πιο μεγάλη!

Πρωί πρωί σαν ξημέρωσε, δεν είχε κλείσει μάτι,  
όλο χαρά πετάχτηκε, έστρωσε το κρεβάτι!  
Έφαγε και πρωινό κάτω στην κουζίνα,  
τα δόντια έπλυνε μετά, ντύθηκε δίχως γκρίνια.

Στην τάξη σαν μπήκανε, σάστισε απ' τα πολλά παιχνίδια:  
κουκλόσπιτα, τουβλάκια, χρώματα, πινέλα και ψαλίδια.  
Είδε και την όμορφη δασκάλα του, την κυρία Ελένη.  
Ήτανε τόσο γλυκιά, χαρούμενη, σχεδόν ονειρεμένη!

Ήταν τόσο όμορφα τα πάντα στο σχολείο.  
Όλα καλά θα πήγαιναν στο νηπιαγωγείο!  
Μα η ευχή αυτή δεν έπιασε και την ημέρα εκείνη  
όλα λάθος πήγανε, κάτι είχε γίνει...

Νερό σαν ήθελε να πει δίχως τη δασκάλα να ρωτήσει,  
χρειάστηκε την τάξη όλη να διασχίσει.  
Κι έτσι όπως έπινε με πάνω το κεφάλι,  
σκοντάφτει κάπου ξαφνικά, κάνει ζημιά μεγάλη.

Φεύγει και πέφτει το νερό στον υπολογιστή της τάξης,  
στο τραπέζι, στα χαρτιά... Τι να πρωτο – προφυλάξεις;  
Και είδε τη δασκάλα του τα μάτια να γουρλώνει,  
τον υπολογιστή της τάξης του να τρέχει να στεγνώνει.

Κι έτσι αποφασίσανε ότι νερό δεν πίνουν,  
αν την απαραίτητη προσοχή δεν δίνουν.

Σαν γλίτωσε ο υπολογιστής και πέρασε η μπόρα,  
σκέφτηκε πως τουαλέτα ήθελε να πάει από ώρα.  
Στην τάξη μέσα άρχισε κάπως άτσαλα να τρέχει  
και μάλιστα δεν σκέφτηκε καθόλου να προσέχει!

Κι εκεί κάπου ανάμεσα σε καρέκλες, τραπεζάκια,  
πιάνονται κάπου ξαφνικά τα δύο του ποδαράκια.  
Και βρίσκεται φαρδύς πλατύς στη μέση πια της τάξης  
και η δασκάλα του ρωτά «Νέστορα, είσαι εντάξει;».



Ουφ! Ο Νέστορας δεν κτύπησε. Είχε μεγάλη τύχη!  
Ελπίζει πια άλλο κακό να μην του ξανατύχει.  
Μα η ζημιά ήδη έγινε! Ο Σωκράτης είχε πέσει.  
Το καρότσι, η κούκλα απ' το κουκλόσπιτο, όλα μέσα στη μέση.

Γιατί μπορεί ο Νέστορας να έτρεχε τουαλέτα για να πάει,  
αλλά και ο Σωκράτης το καρότσι κυλούσε, χωρίς γύρω του να κοιτάει.  
Τρέχει η δασκάλα τους και αυτόν να τον σηκώσει,  
ότι όλα είναι καλά να τον διαβεβαιώσει.

«Μέσα στην τάξη δεν τρέχουμε, μόνο περπατάμε  
και για τουαλέτα άδεια πρέπει πάντα να ζητάμε».  
Απ' την τουαλέτα σαν γύρισε, πήγε να ζωγραφίσει  
και τα παστέλ αποφάσισε να χρησιμοποιήσει.  
Με πολύ ενθουσιασμό τα μάζεψε μπροστά του.  
Αχ! Αυτός χρωμάτισε τα ρούχα τα καλά του.

«Να λερωθούμε μια φορά δεν είναι μεγάλο θέμα»,  
του είπε η δασκάλα του, «Δεν με πειράζει εμένα.  
Έλα να καθαρίσουμε τώρα το τραπεζάκι,  
την καρέκλα σου, το καλό σου το μπλουζάκι».

«Όταν τέχνη κάνουμε, έχουμε μια αρχή!  
Όλα τα υλικά τα παίρνουμε πάντα με προσοχή!»

Στο μαγαζάκι ύστερα σαν πήγε για να παίξει,  
την οδηγία δεν άκουσε πως πρέπει να μαζέψει.  
Δεν πρόσεξε, δεν άκουσε τι του είπε η δασκάλα,  
και τα παιδιά που λέγανε: «Να παίζεις πια σταμάτα!».

Και ένιωσε λίγο άσχημα που δεν άκουσε, δεν είδε.  
Πήγε κάπου και κρύφτηκε και η δασκάλα είπε:  
«Έλα, Νέστορα, έξω βγες, μα δεν πειράζει, αλήθεια!  
Μα πού εξαφανίστηκες πίσω απ' τα παραμύθια;»

«Όλα τα παιδιά τις οδηγίες πρέπει να ακούμε  
και έτσι θα μπορούμε να τις ακολουθούμε».

Μετά, τουβλάκια μέτρησε, τα 'βαλε ανά χρώμα  
Τι ήταν αυτό που του 'λειπε, δεν ήξερε ακόμα!  
Μα σαν κατάλαβε καλά  
τι ήταν αυτό που θέλει,  
στον Άρη την κατασκευή  
στο κάτω μέρος βλέπει.

Ένα τουβλάκι δεν μπορεί,  
τι ζημιά να κάνει;  
Με μια κίνηση κρυφά πάει  
να το πάρει.



Έλα, όμως, που έπεσε η κατασκευή του Άρη...  
Χίλια κομμάτια έγινε, τον πήρανε χαμπάρι!

Άρχισε ο Άρης τελικά να κλαίει, να φωνάζει  
και ο Νέστορας δεν ήξερε τι πρέπει πια να κάνει...  
Τρέχει η δασκάλα τους να τους παρηγορήσει  
και τι είναι το σωστό να τους εξηγήσει.

«Τις κατασκευές των άλλων πρέπει να σεβόμαστε  
και άμα χρειάζεται, παιδιά, να συνεργαζόμαστε».

Στη βιβλιοθήκη έκατσε που του 'πε η κυρία  
και έβλεπε με προσοχή όλα τα βιβλία.  
Εκεί καθόταν και η Σελίν, δίπλα της ο Σωκράτης  
Μήπως να κάνανε χώρο να έρθει και ο Άρης;

Ο Νέστορας διάλεξε ήσυχα ένα μικρό βιβλίο,  
μα φασαρία άκουσε να κάνουν οι άλλοι δύο.  
Τραβούσαν το ίδιο βιβλίο μαζί.  
Ποιος θα το πρωτοπάρει;  
Φώναζαν, τσακωνόντουσαν,  
τους πήρανε χαμπάρι!



Τρέχει η κυρία κατά `κει, οριακά προλαβαίνει!  
Παίρνει το βιβλίο απ' τα χέρια τους, στη μέση κάπως μπαίνει.  
«Μα τι κάνετε εκεί; Θα το κάνετε κομμάτια!»,  
είπε και αμέσως γέμισαν δάκρυα τα δύο τους τα μάτια.

Τότε η δασκάλα φρόντισε τα πράγματα να ηρεμήσει  
και με όλα τα παιδιά να κάτσει να μιλήσει.  
«Άμα θα νευριάζετε και θα διαφωνείτε,  
τρόπο θα ψάχνουμε μαζί για να συνεργαστείτε».  
Και έτσι αποφάσισαν: «Όταν διαφωνούμε,  
μιλάμε δεν φωνάζουμε, ήρεμα συζητούμε».

Και έφτασε η ώρα της αυλής και έκατσε μονάχος,  
παρόλο που δεν ήτανε δικό του το τελευταίο λάθος.  
Νόμιζε πως τα παιδιά δεν ήθελαν μαζί του να παίξουν.  
Πόσο πια τα λάθη του να έπρεπε να αντέξουν;

Μα ξαφνικά οι φίλοι του τον φώναξαν να παίξει,  
νόημα του έκαναν, κοντά τους για να τρέξει.  
Και έτσι κάπως τον έπεισαν, τον βάλαν στο παιχνίδι.  
Κουτσό, κρυφτό, κυνηγητό παίξαν μαζί σαν φίλοι!

«Μπράβο!», είπε η δασκάλα τους, «που παίζετε ωραία».  
«Κανείς δεν μένει μόνος του, είμαστε όλοι παρέα!»



Ευτυχώς η μέρα κύλησε ευχάριστα και πάλι...  
Η δασκάλα το πρόγραμμα εξήγησε κουνώντας το κεφάλι.  
Σαν το κουδούνι κτύπησε μια και πέντε ακριβώς,  
όλα τα παιδάκια έφυγαν, έφυγε κι αυτός.

Και βρέθηκε με μιας στο σπίτι της γιαγιάς του,  
ο Νέστορας μαζί και όλη η οικογένειά του.  
Θα τρώγανε μεσημεριανό, όλοι μαζί παρέα,  
του Νέστορα από το σχολείο ν' ακούσουνε τα νέα.

Και ήταν η πρώτη μέρα του  
τέλεια στο σχολείο,  
τι και αν έκανε ο Νέστορας  
λάθη χίλια δυο;  
Οι φίλοι του τού απέδειξαν  
πως όλοι στο σχολείο  
θα είναι πάντα δίπλα του!  
Ζήτω το νηπιαγωγείο!

